

Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Krakowie

Przedsiębiorstwo Państwowe Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Krakowie ul. Senatorska 15, 30-106 Kraków
tel. 12 4219542, faks 12 4216694 sekretariat@krakow.buligl.pl NIP 525-000-78-85 REGON 000121583 KRS 0000012221 www.buligl.pl

Kraków, dnia 28 sierpnia 2018 r.

Notatka w sprawie konsultacji naukowych

W dniu 28 sierpnia 2018 r. przeprowadzono wizję terenową w ramach konsultacji naukowych „Powiatowego programu zwiększania lesistości miasta Krakowa na lata 2018-2040”, w zakresie szczegółowego planu zalesień.

Konsultant naukowy:

Dr hab. inż. Jan Bodziarczyk
Wydział Leśny Uniwersytetu Rolniczego
im. Hugona Kollątaja w Krakowie
31-425 Kraków, Al. 29 Listopada 46
Instytut Ekologii i Hodowli Lasu
Zakład Bioróżnorodności Leśnej

W wizji terenowej ponadto uczestniczyli przedstawiciele Biura Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Krakowie:

Zdzisław Spendel – Dyrektor Oddziału
Sylwester Nalepa – Kierownik pracowni urządzania lasu.
Henryk Gałyga – Kierownik pracowni siedliskowej

Konsultacjom naukowym podlegały następujące zagadnienia:

1. Ocena przyjętych założeń do typowania obszarów do zalesień.
2. Ocena walorów przyrodniczych terenów ujętych w Programie zwiększania lesistości w tym gruntów przeznaczonych do przeklasyfikowania na użytek leśny (Ls) oraz zalesień dla szczególnych przypadków.
3. Wskazania ochronne dla terenów uznanych za cenne przyrodniczo.

Ad. 1. Przyjęte przez BULiGL Oddział w Krakowie ogólne założenia do typowania obszarów do zalesień wykluczają obszary objęte ochroną prawną, z występującymi gatunkami chronionymi, naturalne i nieprzekształcone zbiorowiska łąkowe oraz murawy kserotermiczne. Założenia wykluczają prowadzenie zalesień również na obszarach proponowanych do objęcia ochroną prawną.

W zasięgu obszarów Natura 2000 ujęto w planie grunty do przeklasyfikowania na użytek leśny (Ls). Jest to związane z przyjętym założeniem formalizowania stanu występującego na gruncie.

Ad. 2. Ocenę walorów przyrodniczych terenów ujętych w Programie zwiększania lesistości przeznaczonych do zalesienia omówiono na przykładzie fragmentu działki 45/4 w pobliżu zbiegu ulic Tynieckiej i Norymberskiej. Jest to teren wyrobiska z występującymi na ścianach

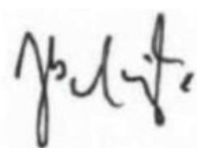
murawami kserotermicznymi. Pierwotne założenia programu zakładały pozostawienie terenu do sukcesji naturalnej. Powtórna wizja terenowa połączona z konsultacją naukową ujawniła, że są to bardzo cenne naskalne zbiorowiska roślinne wymagające ochrony czynnej. Dokonano więc podziału gruntu objętego programem na dwie części. Pierwszą obejmującą wyrobisko oraz bezpośrednio sąsiedztwo przeznaczono do ochrony czynnej. Drugą część z początkową sukcesją gatunków rodzimych, głównie jawora oraz gatunków obcych orzecha włoskiego, czeremchy amerykańskiej, pozostawiono do sukcesji z założeniem eliminacji gatunków obcych.

Kolejnym obszarem podlegającym ocenie były obszary łąkowe w Branicach na działkach 2/1 oraz 4 przylegających do ulicy Branickiej. Zarówno pierwotne założenia jak również konsultacja naukowa potwierdzają konieczność wyłączenia z planu zalesień najcenniejszych fragmentów łąk. Ustalono, że obszar bezpośrednio przylegający do hałdy celem zminimalizowania jej szkodliwego oddziaływania powinien być zalesiony, natomiast najcenniejsze fragmenty łąk oraz obszar okresowo zalewany powinny pozostać niezalesione z wyjątkiem pojedynczych i grupowych nasadzeń, które nie będą ingerować w fizjonomię występujących tutaj łąk świeżych.

Podobne konkluzje dotyczyły działki 532 przy ulicy Chałupki. Również tutaj ustalono konieczność nie ujmowania w programie zalesień najcenniejszej środkowej części łąki świeżej.

Ocenę gruntów do przeklasyfikowania na użytek leśny (Ls) oparto na wizji terenowej gruntów w pobliżu zbiegu ulic Tynieckiej i Norymberskiej na przykładzie fragmentu działki 32/2. Gruntów przy ul. Biskupa Padniewskiego występujących w obszarze Natura 2000, jak również przy ulicy Suchy Jar, Branickiej, Karowej, Dymarek w sąsiedztwie hałdy oraz osadników. W tym przypadku założenia Programu zalesień wskazujące na konieczność przeklasyfikowania na użytek leśny (Ls) i przebudowy na drzewostany oparte na rodzimych gatunkach lasotwórczych dostosowanych do występujących siedlisk zostały poparte konsultacją naukową.

Ad. 3. Podczas wizji terenowej omówiono konieczność wykonania zadań ochrony czynnej, dla terenów wyrobiska z występującymi murawami kserotermicznymi. Wskazania ochronne, mimo że nie są przedmiotem Programu zwiększania lesistości, omawiano gdyż zbiorowiska muraw zostały uznane za bardzo cenne przyrodniczo, oraz związku z faktem wyznaczenia na przylegających gruntach przebiegu trasy „Pychowickiej”. Obszar wyrobiska wymaga eliminacji drzew i krzewów (wycinanie, karczowanie), zwłaszcza gatunków obcych, głównie orzecha włoskiego, zagrażających murawom kserotermicznym. Spośród krzewów cennym komponentem zbiorowiska jest głóg przyjmujący formę karłowatą oraz dzika róża – gatunki te nie ograniczają w znaczący sposób dostępu światła roślinom tworzącym murawę.

dr hab. inż. Jan Bodziarczyk